

تشخیص برخی از خصوصیات فیزیکی خاک

هدف کلی

تشخیص برخی از خصوصیات فیزیکی خاک

هدفهای رفتاری: پس از پایان این پیمانه مهارتی از فرآگیران انتظار می‌رود که :

- ۱- خاک را تعریف کنند و طبقات مختلف خاک را نام ببرند.
- ۲- خواص ذرات تشکیل دهنده خاک را توضیح دهند.
- ۳- بافت خاک را تعیین کنند.
- ۴- انواع ساختمان خاک را نام ببرند.
- ۵- نفوذپذیری خاک را اندازه‌گیری کنند.

زمان (ساعت)	
عملی	نظری
۱۴	۴

خاک چیست

اغلب مردم قشر سطحی کره زمین را خاک می‌پندارند که تصوری صحیح نیست. از نظر متخصصین هر رشته نیز خاک مفاهیم مختلف دارد. مثلاً خاک از نظر یک زمین‌شناس یا یک نفر مهندس راه و ساختمان و یا یک نفر کشاورز بسیار متفاوت است. یک خاک خوب برای کار مهندس راه و ساختمان ممکن است از نظر متخصص کشاورزی بسیار بد باشد. ساده‌ترین تعریفی که می‌توان در مورد خاک از نظر کشاورزی ذکر کرد، این است که خاک به قشر سطحی کره زمین گفته می‌شود که گیاهان می‌توانند در آن رشد و تکثیر نمایند که این خاک تحت تأثیر عوامل مختلفی به وجود می‌آید. به طور کلی می‌توان این عوامل را به شرح زیر طبقه‌بندی کرد :

- ۱- عوامل فیزیکی
- ۲- عوامل شیمیایی
- ۳- عوامل بیولوژیکی

۱- عوامل فیزیکی و مکانیکی عبارتند از:

این عوامل موجب خردشدن سنگ‌ها و تبدیل آنها به قطعات کوچکتر می‌شود بدون آن که خواص شیمیایی آنها تغییر یابد.

۱- حرارت: تغییرات فاحش درجه حرارت در شباهنگ مخصوصاً در نواحی خشک در تشکیل خاک زراعی و تجزیه سنگ‌ها اثر مهمی دارد. در این نواحی تفاوت زیاد بین حرارت روز و شب، انبساط و انقباض دائمی در سنگ‌ها تولید کرده و آنها را خرد می‌کند.

۲- وزش باد: وزش باد هر روز مقدار زیادی از ذرات خرد شده سنگ‌ها را به نقاط دور حمل می‌کند و خاک زراعی را تشکیل می‌دهد.

۳- یخ‌بندان: در مناطق معتدل یخ‌بندان مهمترین وسیله تجزیه سنگ‌هاست. آبی که در شکاف سنگ‌ها فرو می‌رود، موقع شب در اثر برودت یخ می‌بندد و منبسط می‌شود و آنها را می‌ترکاند

و خرد می‌کند.

۴- باران: ذرات و قطعات متلاشی شده سنگ‌ها با آب باران که روی زمین جاری می‌شود، به حرکت در می‌آیند و به جلگه‌ها نقل مکان می‌کنند.

۵- یخچالها: یخچالها عمل مهمی در متلاشی کردن و تخریب سنگ‌ها داشته و در حرکات کند خود مقداری سنگ را به مسافت‌های زیادی حمل کرده که بعداً به مرور خاک زراعی را تشکیل می‌دهند.

۶- دریا: حرکت دریا و امواج آن سنگ‌های کرانه‌ها را مبدل به قطعات کوچکتر می‌کند.

آزمایش: به وجود آمدن خاک از سنگ‌ها در اثر ساییدن آزمایش شماره ۱

وسایل و مواد مورد نیاز:

- قطعه سنگ رسوبی، ماسه سنگ و یا سنگ آهک
- یک ورق کاغذ

شرح:

۱- برای انجام این آزمایش دو تکه سنگ آهکی و یا ماسه سنگ دانه‌ریز را در دست گرفته و به هم بساید.

۲- اگر در اطرافتان سنگ وجود ندارد، می‌توانید این

شکل ۱-۱

کار را با دو تکه آجر انجام دهید.

۳- پس از ساییدن سنگ یا آجر با یکدیگر درخواهید یافت که چه زمانی طول می کشد تا کمی نرمه سنگ و یا خاکه آجر حاصل شود.

آزمایش: به وجود آمدن خاک در اثر انقباض و انبساط

آزمایش شماره ۲

وسایل و مواد مورد نیاز:

- اجاق برقی، گازی یا نفتی

- تکه ای از سنگ رسوبی، ماسه سنگ یا سنگ آهک

شکل ۱-۲

به صورت حفره های زیرزمینی در نقاطی که آب قسمت عمده

این نمک هارا حل و به نقاط دیگر حمل کرده است، دیده می شود.

نمک های محلول شامل : کلربدها و سولفات های سدیم، پتاسیم،

کلسیم و منیزیم

۲- کربناته شدن: تشکیل کربنات و بی کربنات های حاصل

از مواد معدنی بر اثر گاز کربنیک و آب را کربناته شدن می نامند.

از طرف دیگر، قدرت حلalle آب گاز کربنیک دار زیادتر بوده و

به خصوص موجب احلال کربنات های کلسیم و منیزیم و تبدیل

آنها به بی کربنات می شود.

۳- ئیدرولیز: ئیدرولیز به ترکیب یک نمک با یون های

آب اطلاق می شود. به عبارت دیگر آب علاوه بر این که حلال

۲-۱ عوامل شیمیایی

در اثر این عوامل جنس و خواص شیمیایی سنگ ها و کانی ها تغییر می کند.

تجزیه و تخریب شیمیایی، اکثراً بر اثر احلال، کربناته شدن، ئیدرولیز، اکسیداسیون، ئیدراته شدن و محلول های اسیدی پدید می آید که نتیجه آنها تغییرات عمده سنگ ها و مواد معدنی بوده و این تغییرات به مراتب شدیدتر از تخریب به وسیله عوامل فیزیکی است. مهمترین عامل تغییرات شیمیایی آب است و پس از آن می توان از تأثیر هوا و گیاهان نام برد.

۱- احلال: آب قسمتی از املاح را در خود حل کرده و به صورت محلول در می آورد. نتیجه حل شدن مواد اغلب

مناسبی است می‌تواند به وسیله عمل پیدرولیز (یعنی اثر یون‌های H^+ و OH^-) به تجزیه مواد معدنی کمک کرده و به خصوص بر روی سیلیکات‌ها اثر بگذارد.

۴- اکسیداسیون: اکسیژن هوا از طریق عمل اکسیداسیون روی سنگ‌های قلیابی و نیز سنگ‌هایی که به طور ناقص اکسیده شده‌اند تأثیر می‌کند، مثلاً در مجاورت هوا سنگ‌های سیلیس دار متلاشی می‌شوند. در سنگ‌های دارای آهن و منگنز این پدیده باعث تخریب و تجزیه سنگ‌ها و کانی‌ها می‌شود.

آزمایش: به وجود آمدن خاک در اثر عوامل شیمیایی
آزمایش شماره ۳

وسایل و مواد مورد نیاز:

- چند تکه سنگ آهک
- اجاق برقی، گازی یا نفتی
- مقداری سرکه
- ظرف فلزی یا شیشه‌ای شکن

شرح:

۱- چند تکه از سنگ آهک را تهیه کنید و در کمی سرکه بیندازید و آن را به ملایمت روی اجاق حرارت دهید.

۲- حباب‌های حاصله گازدی اکسید کرbin است که در اثر واکنش شیمیایی سرکه و سنگ حاصل شده است.

۳- اگر در این آزمایش حرارت را ادامه دهید تمام سنگ در سرکه حل خواهد شد. زیرا سرکه نوعی اسید است.

نتیجه: در هوادیدگی شیمیایی علاوه بر این که کانی‌ها خرد و متلاشی می‌شوند جنس و ماهیت آنها نیز تغییر می‌کند.

شکل ۱-۳

<p>پیمانه مهارتی: تشخیص برخی از خصوصیات فیزیکی خاک</p> <p>شماره شناسایی: ۱۱۰۱۱۰۲۱۲۱</p>	<p>مهارت: تشخیص انواع خاک و اصلاح آن</p> <p>شماره شناسایی: ۱۱۰۱۱۰۲۱۲۱</p>
---	---

موجودات زندهٔ خاک

خواهید دید که خیلی از موجودات زنده دیگر هم در خاک وجود دارند که چشم آدمی قادر به دیدن آنها نیست و زندگیشان در خاک باعث بهبود وضعیت خاک نظیر زهکشی، تهویه، جابجایی و ... در آن خواهد بود.

۳-۱ عوامل بیولوژیکی (موجودات زنده)

تمام عملیات تخریبی حاصل از فعالیت گیاهان و موجودات زنده را تخریب بیولوژیکی نامند. تأثیر گیاهان در تخریب سنگ‌ها می‌تواند به صورت فیزیکی یا شیمیایی باشد. فعالیت‌های گیاهان و جانوران زنده عامل مهمی در تشکیل خاک است.

جلبک‌ها، خزه‌ها، قارچ‌ها و گلسنگ‌ها در سطح سنگ‌ها می‌رویند و در شکاف آنها رشد کرده و باعث تخریب می‌شوند، زیرا برای تغذیه خود از مواد معدنی سنگ‌ها استفاده می‌کنند. گیاهان با ترشحات مواد اسیدی از ریشه‌هایشان روی سنگ‌ها اثر گذاشته و قسمتی از عنصر آنها را به صورت محلول در می‌آورند.

شكل ۱-۴

کار عملی: مشاهده موجودات زنده خاک

آزمایش شماره ۴

وسایل و مواد مورد نیاز:

- سه صفحه کاغذ نسبتاً بزرگ

- پیلچه

- ذره‌بین

- شش عدد شیشه کوچک دردار

شرح:

۱- نمونه خاک‌های زیر را از قطعاتی به وسعت ۱۰ سانتیمتر

مربع و به عمق ۵ سانتیمتر بردارید :

- از یک منطقه جنگلی که در آن چرا نمی‌شود و درست

در زیر لاشبرگ‌ها (بقایای برگ‌های ریخته شده)

- از یک منطقه مرتعی

- از یک منطقه که خاک آن کاملاً فرسایش یافته

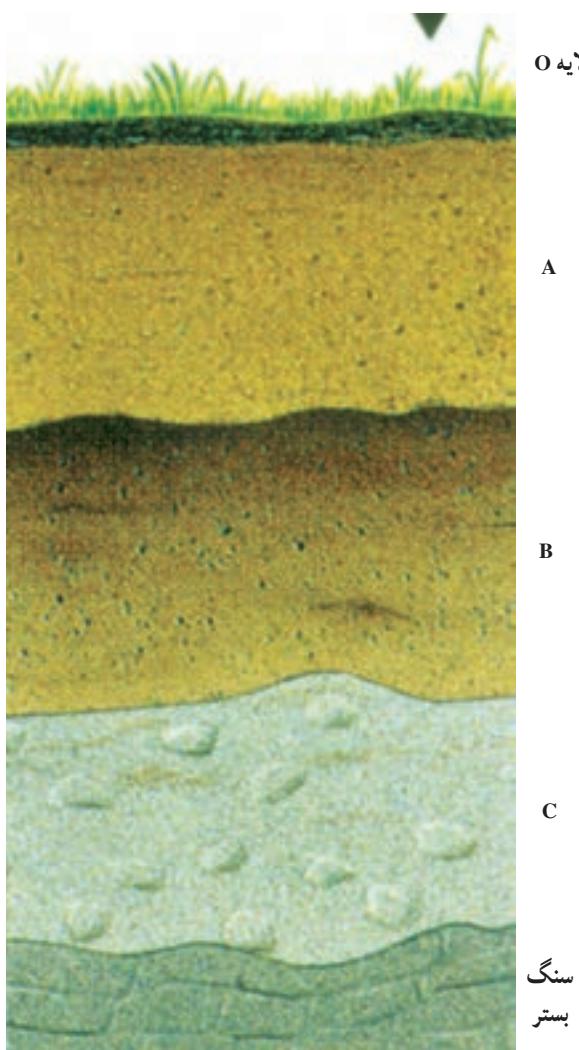
۲- توسط پیلچه نمونه خاک را برداشته و پس از نمونه‌گیری

خاک هر یک از آنها را روی صفحه کاغذ که تقریباً به بزرگی

صفحه روزنامه باشد بریزید و با دقیق تخم حشرات، کرمها، حلومن،

بذر گیاهان و هرچه را دیدید، در شیشه‌ای بریزید.

۳- در این آزمایش، چنانچه از میکروسکوپ استفاده شود،

شکل ۱-۵ لایه‌های خاک

۴-۱ انواع افق‌های^۱ خاک

معمولًاً افق‌ها را از سطح تا سنگ بستر با حروف لاتین نمایش می‌دهند و دارای انواع زیر است:

۱-۴-۱ افق O: سطحی‌ترین لایه خاک است و معمولًاً از بقایای تجزیه شده و تجزیه نشده گیاهان تشکیل می‌شود. این افق اغلب در خاک‌های جنگلی و خاک‌هایی که از مواد آلی غنی است، وجود دارد.

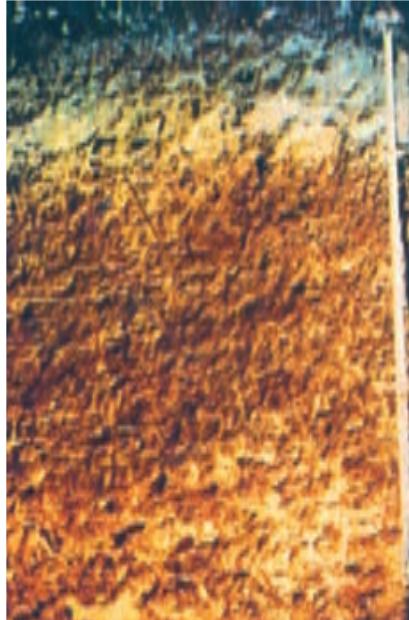
۱-۴-۲ افق A: زیر افق O و در صورت نبودن افق O در سطح وجود دارد. رنگ این افق به علت تجمع مواد آلی تجزیه شده و اختلاط آن با مواد معدنی تیره بوده، در مقایسه از نظر مواد غذایی و اکسیژن غنی‌تر از سایر افق‌ها است.

حداکثر فعالیت‌های بیولوژیکی در این لایه بوده و تخریب بقایای گیاهی و سایر مواد آلی سبب پیدایش ترکیبات هوموسی در آن می‌شود.

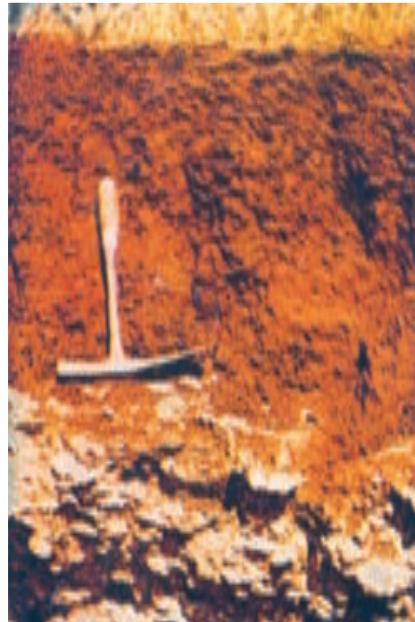
۱-۴-۳ افق B: این لایه زیر لایه A تشکیل شده و به نام افق ذخیره مواد معروف است. در این افق، فعل و انفعالات شیمیایی شدیدتر انجام می‌گیرد و معمولًاً بر پدیده‌های بیولوژیکی غلبه دارند. مجموع لایه‌های A و B خاک حقیقی زراعی را تشکیل می‌دهند معمولًاً این قسمت از پروفیل است که تحت تأثیر عملیات زراعی واقع شده و منطقه نفوذ ریشه اغلب گیاهان است.

۱-۴-۴ افق C: این لایه یک افق معدنی است که زیر قسمت‌های فعال زراعی، قرار دارد با تخریب و تکامل کمی که دارد به نام سنگ مادر نامیده می‌شود با توجه به مطلب بالا می‌توان گفت که در خاک‌های زراعی دو طبقهٔ متمایز از هم وجود دارد و زیر لایه B قرار گرفته است و در ادامه این لایه، سنگ بستر قرار دارد.

۱- افق‌ها به لایه‌ها و طبقات خاک گفته می‌شود که از نظر جنس، رنگ و ضخامت با یکدیگر تفاوت دارند.

خاک سرخ و زرد پذلی

خاک سرخ مدیترانه‌ای

شکل ۶-۱۱ افق‌های خاک

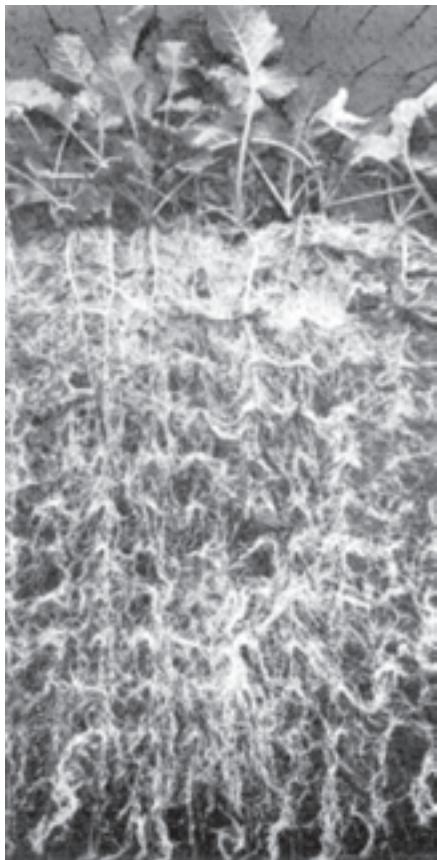
ساختمان خاک، تراکم خاک، آهک خاک و ... استفاده می‌کنند.

خاکشناسان برای تشخیص و تفکیک انواع افق‌های در خاک از برخی خصوصیات آن مانند: بافت خاک، رنگ خاک،

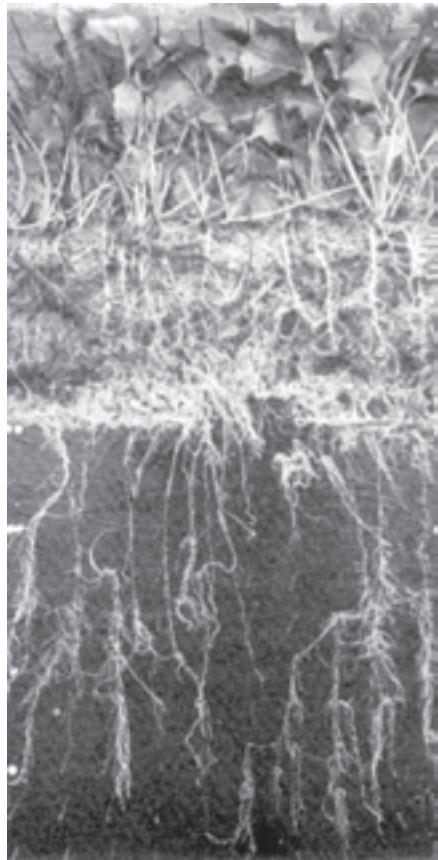
بخشی از افق B خاک است. هر چه ضخامت خاک سطح اراضی بیشتر باشد از نظر زراعی ارزش بیشتری دارد.

خاک تحت اراضی: در زیر خاک سطح اراضی قرار گرفته و معمولاً متراکم تر از لایه سطح اراضی است. ریشه‌گیاهان به مقدار کمی در این قسمت دیده می‌شود. بخش پایین افق B جزء این لایه محسوب می‌شود.

۱- در اصطلاح عامیانه خاک به دو طبقه تقسیم می‌شود، خاک سطح اراضی و خاک تحت اراضی خاک سطح اراضی: قسمتی از خاک سطحی را که بیشتر عملیات کشاورزی اعم از شخم، کوددهی، کاشت بذر و غیره در آن انجام می‌گیرد و معمولاً خلل و فرج^۱ بیشتری دارد و ریشه‌گیاهان در آن رشد و نمو می‌نماید، خاک سطح اراضی یا فوکانی نامیده می‌شود. از نظر عملی این بخش خاک مجموعه افق A و

خاک سطح ارض عمیق

خاک سطح ارض کم عمق

شكل ۱-۷ نمایش خاک سطح ارض و تحت ارض

۱- فضاهای خالی بین ذرات خاک را خلل و فرج گویند.

۱-۵-۱ خاک‌های زراعتی

فاصله سطح خاک را تا تحت ارض، عمق خاک زراعتی می‌نامند و یا به عبارت دیگر ضخامت سطح اراضی عبارت است از عمق خاک زراعی و هر چقدر این ضخامت بیشتر باشد، به همان نسبت خاک عمیق‌ترو و از مرغوبیت بیشتری برخوردار است.

زیرا :

- ۱- گسترش ریشه گیاهان بیشتر و در نتیجه جذب عناصر غذایی مورد نیاز گیاهان بهتر انجام می‌گیرد.
- ۲- ریشه گیاهان در همه حال می‌توانند از رطوبت موجود به صورت ایده‌آل استفاده نمایند.
- ۳- در اثر رشد و نمو بیشتر گیاهان در این نوع خاک‌ها، میزان تولید محصول نیز افزایش می‌یابد.

۱-۵-۲ خاک‌های غیر زراعتی

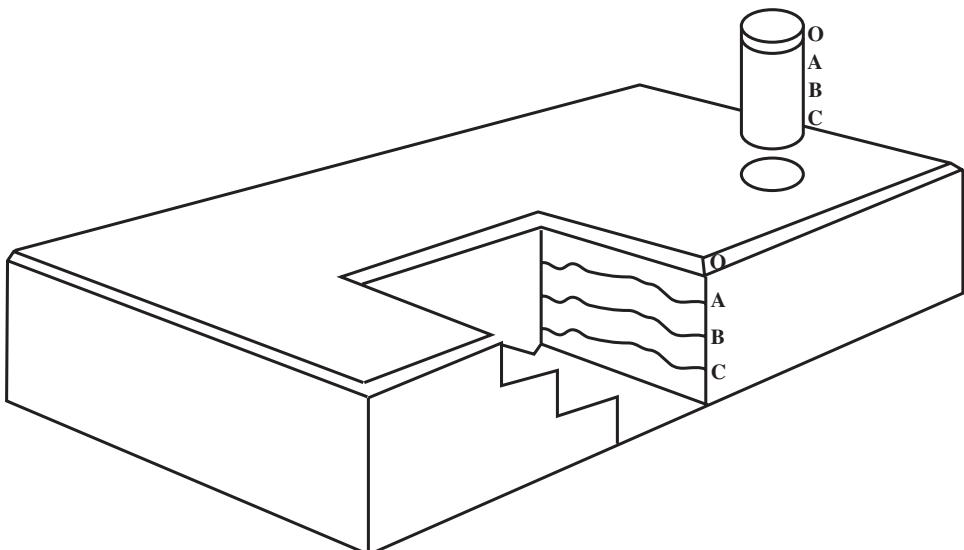
بلافاصله پس از طبقه سطح اراضی به طبقه‌ای از خاک می‌رسیم که نسبت به طبقه رویی فشرده‌تر است و به نام تحت اراضی و یا طبقه زیرین خاک مشهور است در این طبقه مقدار منافذ بسیار کم و به ندرت ریشه بعضی گیاهان زراعتی در این طبقه مشاهده می‌شود. به علت نبودن تهويه کافی و فشردگی زیاد، فعالیت میکرووارگانیزم‌های خاک بسیار ضعیف است و روشنی رنگ این طبقه دلیل بر نبودن مواد آلی و هوموس در آن است که ممکن است خاک روئی نیز دارای این خصوصیات باشد.

شکل ۱-۸ این خاک عمیق سطحی، حاصل قرنها عمل هوازدگی، تجمع بقاوی‌ای گیاهان و جانوران و فعالیت موجودات زنده بسیار است. خاک روشن‌تر زیرین که حاصلخیزی کمتری دارد دارای مواد آلی کمتر، یا فاقد آن است.

۶-۱ نیمرخ^۱ خاک

همانطور که قبلاً گفته‌یم، سنگ‌ها تحت تأثیر عوامل فیزیکی و شیمیایی و بیولوژیکی به تدریج خاک را به وجود می‌آورند. خاک دائمًا در حال تغییر و تحول بوده و به عبارت دیگر در حال تکامل است و ضمن تکامل امکان دارد مواد جدیدی در خاک به وجود آید و موادی از خاک انتقال یابد. مثلاً در اثر آبیاری، بخشی از مواد از سطح خاک به طبقات پایین تر می‌رود و یا در اثر تبخیر شدید در نواحی خشک بعضی از مواد محلول به سمت بالا می‌آیند که به تدریج در خاک لایه‌ها و طبقات تشکیل می‌شود که از نظر جنس و رنگ و ضخامت با یکدیگر تفاوت دارند، این لایه‌ها را در حاکشناسی افق می‌نامند و مجموع افق‌ها را نیمرخ یا پروفیل خاک گویند.

شکل ۹-۱ نمایش نیمرخ

کار عملی: شناخت لایه‌های خاک

وسایل مورد نیاز:

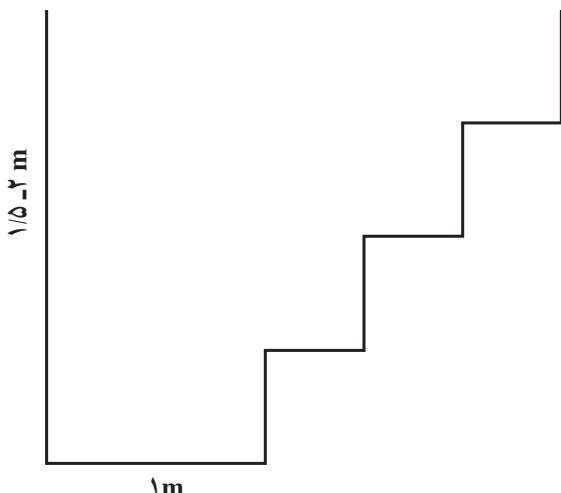
آب فشان	آب مقطر	اسید رفیق
بیل	کلنگ	متر

شرح:

۱- گودالی به ابعاد ذکر شده در حفر پروفیل (۵/۱×۲) متر) در مزرعه ایجاد کنید.

۲- خاک سطح ارض و تحت ارض را شناسایی کنید
و عمق آنها را اندازه گیری کنید.

۳- با راهنمایی هنرآموز مربوط، افق‌های خاک را شناسایی کرده و به هنرآموز گزارش کنید.

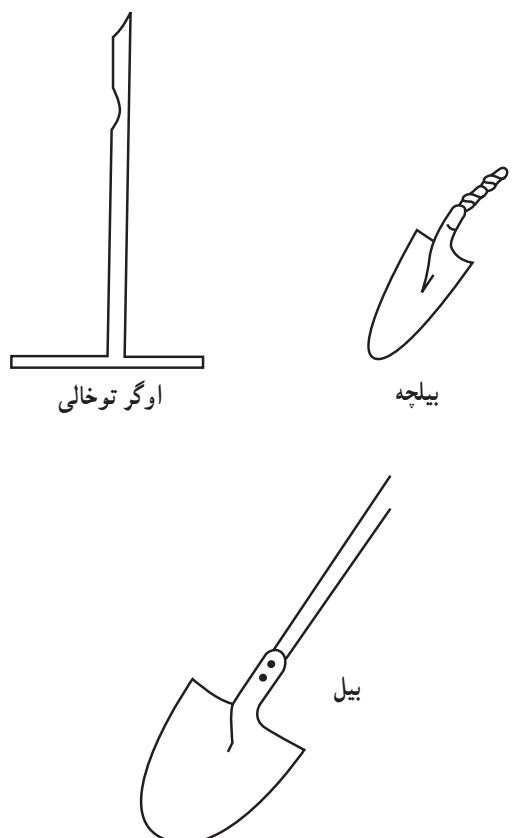
شكل ۱-۱ نیمرخ پروفیل

لوازم نمونه برداری

لوازمی که برای نمونه برداری خاک لازم است، بستگی به نوع خاک دارد. در شرایط عادی می‌توان از اوگرومنته‌های مختلف نمونه برداری استفاده کرد. در صورتی که خاک سنگی یا ریگی یا خیلی خشک باشد، استفاده از ییل، کلنگ یا پیچه‌های مخصوص آلات است. از این دستگاه‌ها می‌توان برای نمونه برداشتن از خاک داشت.

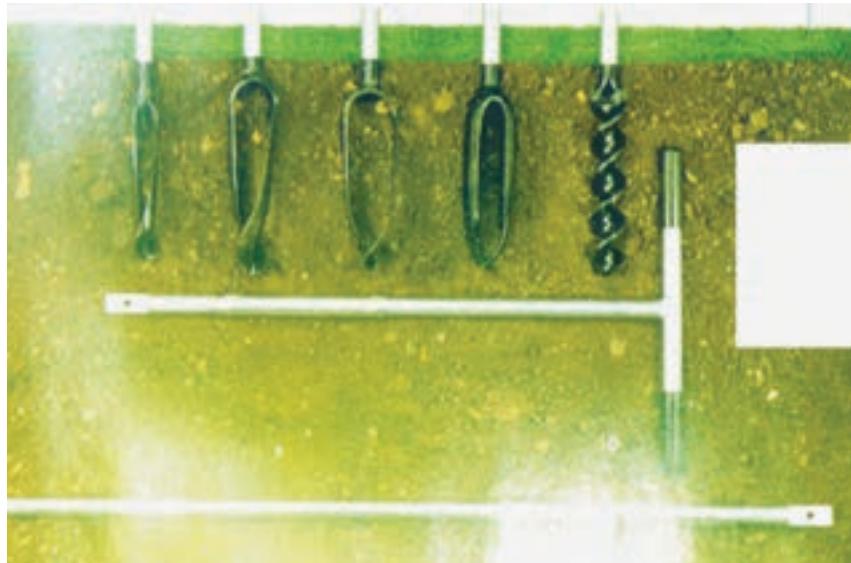
— بیلچه: نحوه نمونه برداری با بیلچه نیز نظری بیل است و در مواردی که بیل در اختیار نباشد، می‌توان از آن برای نمونه برداری استفاده کرد.

— اوگر (مته): وسیله‌ای است که با آن می‌توان از خاک نمونه تهیه کرد. ساده‌ترین آن عبارت از یک لوله توخالی است که نوک نسبتاً تیزی دارد و برای نمونه‌برداری آن را بر روی خاک قرار داده و با فشاری که بر روی دسته اوگر وارد می‌شود، تا عمق مورد نظر در خاک فرو و سپس اوگر را از خاک بیرون کشیده و خاک را که در قسمت توخالی آن جمع شده، به عنوان نمونه خاک آن نقطه از زمین مورد استفاده قرار می‌دهند.

شکل ۱-۱۱ وسایل مورد استفاده در نمونه برداری از خاک نشان داده شده است.

در شکل وسایل مورد استفاده از نمونه برداری از خاک

شکل ۱۲-۱ اوگر

نشان داده شده است.
اوگر وسیله‌ای فلزی برای برداشت
نمونه خاک از اعماق مختلف زمین است
بدون آن که خاک به هم بخورد.

شکل ۱۳-۱ نحوه کار با اوگر

(۶۰-۹۰، ۳۰-۶۰)

وسایل و مواد مورد نیاز:

- کروکی یا نقشه زمین مورد عمل
- طرح مسیر حرکت یا محلهای انتخاب نمونه
- وسایل تهیه نمونه: بیل نوک تیز، متة نمونهبرداری از نوع استوانهای، متة نمونهبرداری از نوع پیچی
- کیسه پلاستیکی
- ژالون یا میخهای چوبی به ارتفاع ۵۰ تا ۶۰ سانتیمتر
- مداد و دفترچه یادداشت
- چند متر مربع پلاستیک نسبتاً ضخیم

۷-۱ نمونهبرداری از خاک

برای این که فرد بتواند در کشاورزی موفقیت به دست آورد، مهم‌ترین اطلاعات لازمی که باید کسب کند، شناخت وضعیت خاک منطقه مورد نظر است. بنابراین، باید از کیفیت خاک اطلاع کافی داشته باشد. اولین قدم برای رسیدن به این هدف، نمونهبرداری از خاک است. بدیهی است انجام این کار مستلزم رعایت اصول آن است. به عنوان مثال برای زراعت‌های مانند گندم و جو که ریشه سطحی دارند، عمق نمونهبرداری از خاک حدود ۳۰ سانتیمتر انتخاب می‌شود، در صورتی که برای درختان برداشتن نمونه تا عمق یک متری هم انجام می‌گیرد.

هدف اساسی این است که نمونه‌های خاک معرف خصوصیات کلی یک ناحیه باشد معمولاً ناحیه مورد نظر به چندین واحد مشابه تقسیم شده و هر واحد به طور جداگانه نمونهبرداری می‌شوند.

واحدهای نمونهبرداری را می‌توان براساس خصوصیات ظاهری از قبیل: نقاط تجمع نمک، رنگ خاک، شیب، زهکش طبیعی، نوع خاک، سابقه کشت و بهره‌برداری زمین، زمان و مقدار اضافه کردن کودهای شیمیایی و آلی و یا میزان کیفیت رشد گیاه انتخاب و تفکیک کرد.

کار عملی:

تعاریف: ۱- **کروکی:** عبارت است از وضعیت و شکل تقریبی زمین که با حرکت روی اصلاح زمین آن را رسم می‌کنیم.

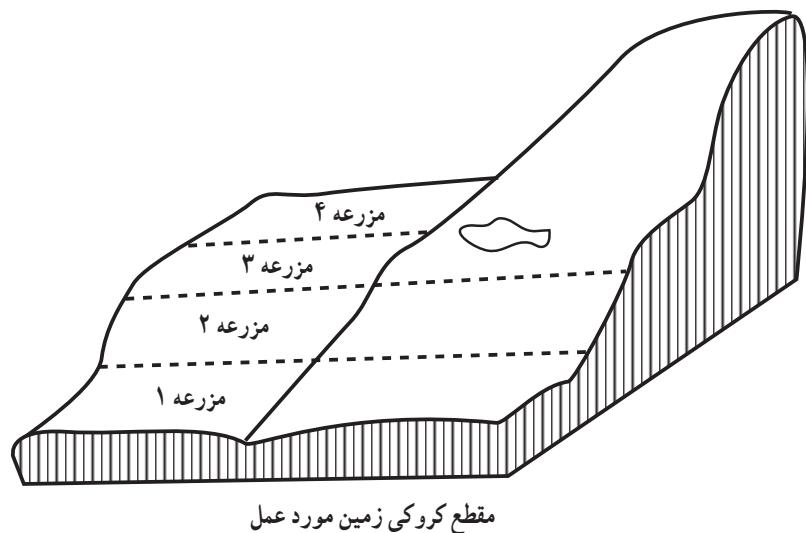
۲- **مسیر حرکت:** از یک گوشۀ زمین به عنوان مبدأ حرکت کرده و همه زمین را طی می‌کنیم.

۳- **ژالون:** عبارت است از یک میله چوبی یا آلومینیمی به قطر ۲ سانتیمتر و ارتفاع ۲ متر که هر نیم متر آن به رنگ سفید و قرمز (یک در میان) رنگ‌آمیزی شده است.

آشنایی با نمونهبرداری از خاک (از اعماق مختلف ۰-۳۰،

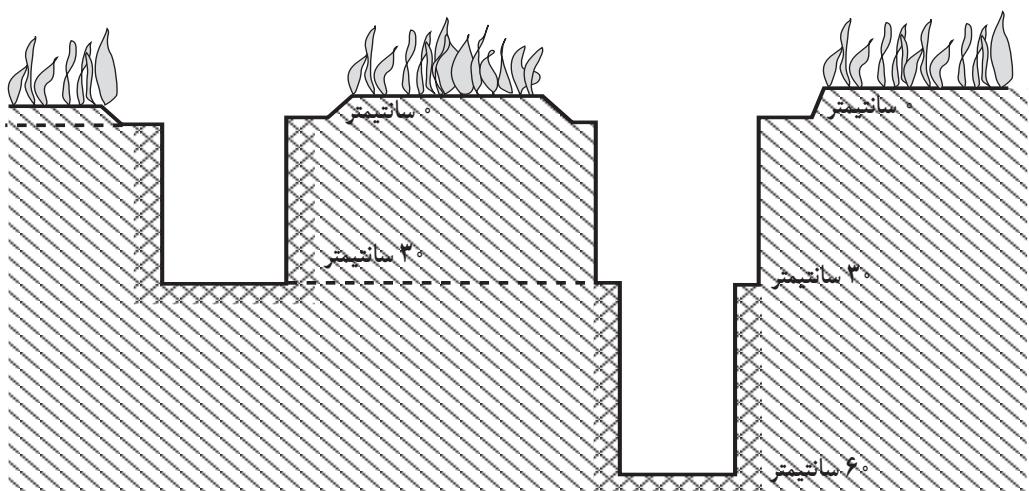
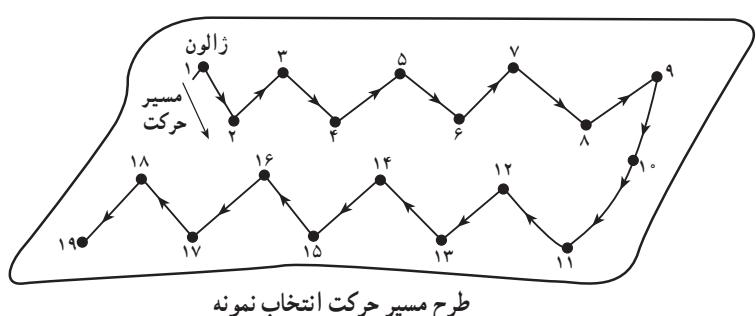
شرح:

- ۱- زمین مورد نظر را از روی کروکی به چند قسمت تقسیم کنید. (هر ۱۵ هکتار زمین یکنواخت ۱ نمونه داشته باشد)

- ۲- مسیر حرکت نمونه برداری را در قطعه انتخابی مشخص

سازید.

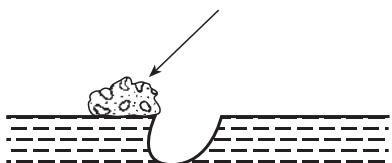
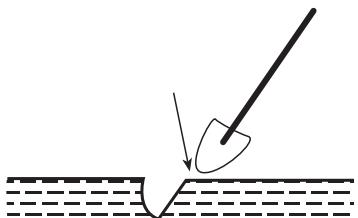
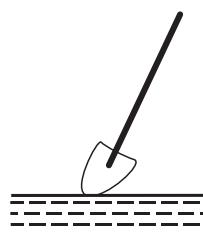
شکل ۱-۱۴

- ۸- خاک‌های درون حفره را بیرون بریزید.
- ۹- عمق حفره را به 6° سانتیمتر برسانید.
- ۱۰- خاک دیواره حفره را از محل 3° تا 6° سانتیمتری با نوک بیل بتراشید و پس از مخلوط کردن، مقدار ذکر شده از آن را درون کیسه پلاستیکی دیگری که همان مشخصات کیسه قبلی را دارد با این تفاوت که عمق نمونه‌برداری روی آن 6° - 3° سانتیمتر نوشته شده است، بریزید.
- ۱۱- پس از پایان عملیات نمونه‌برداری حفره‌های ایجاد شده با خاک را مجدداً پر کنید.
- ۱۲- کلیه کارهای (۱۱) را در سایر محل‌های نمونه‌برداری انجام دهید.
- ۱۳- به همین طریق از اعماق بیشتر نمونه‌برداری کنید.
- ۱۴- خاک هر کیسه را جداگانه در محل مناسبی که جریان هوا وجود دارد و ضمناً سایه هم باشد، پهنه کنید.

شکل ۱۶-۱ نمونه‌برداری از خاک با سیلندر

- ۳- اولین ژالون یا میخ چوبی را در گوشه‌ای از زمین به فاصله حداقل 10° متر از طرفین مرز زمین بکویید.
- ۴- سایر ژالونها یا میخ‌های چوبی را با توجه به طرح مسیر به فواصل 5° تا 6° متر از هم بکویید.
- ۵- پوشش نباتی و خاک سطحی محل اولین نمونه را به عمق چند سانتیمتر پس بزنید.
- ۶- حفره‌ای به قطر 6° سانتیمتر و به عمق 3° سانتیمتر حفر کنید.
- ۷- خاک دیواره حفره را با نوک بیل بتراشید و پس از مخلوط کردن آنها مقداری (حدود یک کیلوگرم) از خاک را درون کیسه پلاستیکی که روی آن مشخصات زیر نوشته شده است بریزید.
 - محل نمونه‌برداری مثلاً قطعه شماره ...
 - عمق نمونه‌برداری 3° سانتیمتر
 - تاریخ نمونه‌برداری

شکل ۱۵-۱ نحوه نمونه‌برداری از خاک

- تاریخ نمونه برداری
- نام شخص نمونه بردار
- نوع گیاهان زراعی و بوشش گیاهی منطقه
- نوع آزمایش مورد نظر (۱)
- ۱۸ کارت تهیه شده فوق را روی کیسه پلاستیکی حاوی خاک نمونه بگذارد و آنها را درون کیسه پلاستیکی دیگری قرار دهید و به آزمایشگاه بفرستید.

- ۱۵ پس از این که رطوبت از بین رفت کلوخه ها را با چوب یا ابزار مناسب دیگری خرد کنید.
- ۱۶ خاک کلیه نمونه ها را کاملاً با هم مخلوط کنید و مقدار یک تا یک و نیم کیلو از خاک مخلوط شده را درون کیسه پلاستیکی ریخته و سر آن را ببندید.
- ۱۷ یک کارت با مشخصات زیر تهیه کنید.
 - نام محل نمونه
 - عمق نمونه برداری

مهارت: تشخیص انواع خاک و اصلاح آن

شماره شناسایی: ۱-۱۱۰۲۱۰

پیمانه مهارتی: تشخیص برخی از خصوصیات فیزیکی خاک

شماره شناسایی: ۱۱-۱۱۰۲۱۰

۱-۸ ذرات تشکیل دهندهٔ خاک

بسیار ریزرس جزو این گروه قرار می‌گیرند. در جدول زیر ذرات غیرآلی خاک از نظر درشتی و ریزی به چهار دستهٔ بزرگ تقسیم شده‌اند. با توجه به این که مجموع ذرات دسته‌های سوم و چهارم در خاک‌های زراعی معمولاً بیش از ۸٪ کل را نشان می‌دهد. اهمیت فوق العاده ابعاد ذرات در تشکیل و خواص خاک‌های زراعی روشن می‌شود.

سهم مواد غیرآلی (معدنی) چه از نظر حجم و چه از نظر ترکیب مواد متشکله آن از خاکی به خاک دیگر متفاوت است. سنگ‌ریزه‌ها، بازماندهٔ سنگ‌های بزرگی هستند که تخریب آنها مواد اولیهٔ تشکیل خاک را به وجود می‌آورد. ابعاد مواد معدنی خاک‌ها بی‌نهایت متغیر است. از سنگ‌ریزه‌های درشت تا ذرات

جدول ۱-۲

درشتی ذرات	نام شناخته شده	نحوهٔ دیدن
بسیار درشت	سنگ و سنگ ریزه	با چشم
درشت	شن	با چشم
ریز	لای (لیمون)	با میکروسکوپ
بسیار ریز	رس	با میکروسکوپ الکترونی

توضیح: در اندازه‌گیری بافت خاک از طریقهٔ مثلث بافت
شنبه درشت در نظر گرفته نمی‌شود.

ذرات تشکیل دهندهٔ خاک را به طور کلی برابر با طبقه‌بندی
بین‌المللی به چهار دستهٔ زیر تقسیم کرده‌اند.

جدول ۱-۳

گروه ذرات خاک	چسبندگی و شکل پذیری	قطر ذرات به میلیمتر	تعداد ذرات در یک گرم	شکل ذرات
شن درشت	خیلی کم	۰/۲-۲	۷۲۰	کروی، نامنظم و گاهی مسطح
شن ریز	خیلی کم	۰/۰۲-۰/۲	۴۶۰۰۰	کروی، نامنظم و گاهی مسطح
سیلت (لیمون)	کم	۰/۰۰۲-۰/۰۲	۵۷۷۶۰۰۰	مختلف و منظم
رس	زیاد	کمتر از ۰/۰۰۲	۹۰۲۶۰۸۵۳۰۰۰	مسطح یا بشقابی

آزمایش: شناسایی ذرات تشکیل دهندهٔ خاک

آزمایش شماره ۵

- استوانهٔ شیشه‌ای با ارتفاع تقریباً ۱۵ الی ۲۵ سانتیمتر و

قطر حدود ۴-۶ سانتیمتر با در پلاستیکی : ۲ عدد

شرح:

۱- مقداری خاک خشک شده را در دمای معمولی اتاق

با الک ۲ میلیمتری غربال کنید.

- مقداری خاک که قبلاً در دمای اتاق و به مدت حدود

۲۴ ساعت خشک شده باشد.

- الک‌های خاکشناصی شماره ۱۰ (۲ میلیمتر) و شماره